

hurtigst muligt i Fællesskab kommer til at drøfte dette Spørgsmaal, thi saaledes som Forholdene nu har artet sig, vil det være overmaade vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at træffe virksomme Foranstaltninger, medmindre den aldeles overvejende Del af Befolkningen giver disse Foranstaltninger sin Tilslutning og tror paa, at de kan føre til det Maal, man tilstræber.

Udover hvad jeg her har sagt, skal jeg i det væsentlige indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem begyndte med at erklære, at hvad de Radikales Ordfører (Dahlgaard) har sagt, var intet værd. Derefter afviste han det konservative Forslag for endelig at sige om det, som Socialdemokratiet har stillet Forslag om, at det var galt, det duede ikke. Jeg lyttede derfor med spændt Opmærksomhed paa, hvad det ærede Medlem saa havde at møde med som Forslag i den Nødtilstand, som vort Land i Øjeblikket befinder sig i, men jeg skønnede ikke, at det ærede Medlem sagde noget nyt, at han overhovedet gennem sine Bemærkninger ydede noget Bidrag til at klare Vanskelighederne. Men det ærede Medlem har ved en tidligere Lejlighed ydet sit Bidrag, og det er muligt, at det er dette, der affholder ham fra nu at stille et positivt Forslag.

Det var et vel gennemtænkt Forslag, det ærede Medlem Hr. Pinstrup i 1920 var med til at stille, og jeg skulde tage meget fejl af Forholdene, som de er nu, om ikke dette Forslag vil komme til at spille en vis Rolle, naar Udvalget skal til at beskæftige sig med Valutaproblemet.

Da nu det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke forsømmer nogen Lejlighed til at sige om Socialdemokratiets Forslag eller Tanke om Importbegrænsning, at det er galt, at det ikke duer, saa vil jeg minde det ærede Medlem Hr. Pinstrup om hans eget Forslag. Jeg ved godt, at det ærede Medlem gerne vil løbe fra dette Forslag, men det kan det ærede Medlem ikke, og netop nu tror jeg, at dette Forslag maa tages op til nærmere Prøvelse igen. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at vi knap kan komme saa vidt, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup vilde gaa i 1920.

Det ærede Medlem var i den anden Valutakommission, som var nedsat af Ministeriet Neergaard, sammen med andre med til at foreslaa en meget betydelig Begrænsning af Importen, og det ærede Medlem udtaler sammen med sine Medforslagsstillere, at det var hans Mening, at Importforbud vilde kunne opretholdes, uden at

der i al Almindelighed burde gøres nogen Afvigelse derfra, men paa visse Omraader var det maaske nødvendigt at gaa med til Dispensationer. Man kunde ikke, sagde Flertallet, give generelle Importforbud i den Forstand, at der ikke kunde blive Tale om visse Dispensationer. Saadanne havde man ogsaa tænkt sig. Navnlig med Henblik paa, hvad det ærede Medlem sagde for-gangen Dag, da han meget stærkt ivrede mod, at vi var inde paa at give Dispensationer i Krigstiden, vil jeg henvise det ærede Medlem til, at han selv i dette Forslag taler om, at man skal give Dispensationer, og at han vil have nedsat et særligt Importraad, som skal tage sig af det Spørgsmaal at give Dispensationer fra Importforbudet. (*Pinstrup*: Hvor staar det?). Paa Side 2 under Forslag 1. (*Pinstrup*: Det er ikke mine Ord!).

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup nøjes imidlertid ikke med sammen med sine Medforslagsstillere at foreslaa Importforbud, han gaar med til at stille Forslag om en betydelig Rationering, for at vi kan faa flere Varer til Udførsel. Han foreslaar en betydelig Udvidelse af Rationeringen af Hvede, af Sukkeret og af Øllet. Han siger, at vi maa nedsætte det rationerede Kvantum af Hvede, der bruges her i Landet, med en Fjerdedel, og at denne Nedsættelse vil frigøre ca. 290 000 hkg Hvede, og at dette Kvantum ved Eksport vil indbringe, efter en Pris af 65 Kr. pr. hkg, 19 Mill. Kr. Det ærede Medlem foreslaar en betydelig Begrænsning af Sukkerforbruget; han regner med, at Sukkerforbruget den Gang er 124 Mill. kg, og vil have eksporteret 31 Mill. kg og vil derved tjene 50 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil have Ølforbruget nedsat, saaledes at vi kan spare ca. 10 000 Tons Materiale og derved tjene 5 Mill. Kr.

Det var det Forslag, det ærede Medlem stillede i 1920, og det er Forslag, som nu er fremme igen, og som vi rimeligvis kommer til at beskæftige os med. Jeg glæder mig til at træffe sammen med det ærede Medlem ved Drøftelsen af dette Forslag, som han den Gang stillede.

Nu ved jeg godt, at det ærede Medlem vil sige, at det kun var subsidiært, han var med til at stille dette Forslag. Men det hjælper jo ikke; han var Medforslagsstiller, og dette Forslag blev ikke stillet subsidiært. Nej, det, det ærede Medlem sagde, var, at han principielt stillede sig paa et Frihandelsstandpunkt ligesom alle vi andre, ligesom Socialdemokratiet alle Dage har gjort; men da Situationen nu var saaledes, at man maatte træffe visse Foranstaltninger for at